

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.080/2024/2.
A felperes:	felperes (lakóhelye: felperes címe1, tartózkodási helye: felperes címe2)
A felperes képviselője:	Ügyvédi Iroda1 (eljáró ügyvéd: dr. Szellák Norbert) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Csongrád-Csanád Vármegyei Rendőr-főkapitányság (6722 Szeged, Kossuth Lajos sugárút 22-24.)
Az alperes képviselője:	dr. Petrik-Somogyi Helga kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó szolgálati juttatással kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (12. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Szegedi Törvényszék 101.K.700.526/2022/11. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.295 (nyolcvanezer-kétszázkilencvenöt) forint másodfokú és 80.290 (nyolcvanezer-kétszázkilencven) forint felülvizsgálati perköltséget.

A fellebbezési és felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperesnél hivatásos szolgálati viszonyban álló felperes 2021. november 12. napján a Központ1 (a továbbiakban: Központ1) állományába vezénylésének 2021. december 15-i hatállyal történő megszüntetését és 2021. december 16. napjától az alperes Igazgatóság1 Osztály1ára való áthelyezését, valamint ugyanazon időponttól a 2022. június 30. napjáig terjedő időszakra – a csatorna1 kereskedelmi televízió csatorna műsor1 című sportvetélkedő műsor (a továbbiakban: műsor) „cím1” évadának szereplői közé történt meghívására hivatkozással – illetmény nélküli szabadság engedélyezését kérte, mely utóbbit az alperes vezetője nem engedélyezett.

[2] A felperes 2021. december 2. napján belépett a párt1 politikai pártba, melyre figyelemmel a Központ1 főigazgatója 2021. december 9. napján a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának hivatásos szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 110. § (2) bekezdésében foglaltak szerint – a 82. § (1) bekezdés c) pontjára és 108. § (1), (3) bekezdéseire utalással – az összeférhetlenség megszüntetésére felszólította.

[3] A Belügyminiszter a határozatszám1 számú határozatával a felperes Központ1 állományába történt vezénylését 2021. december 15-i hatállyal megszüntette, és az alperes vezetője a parancs1 számú állományparancsával 2021. december 16-i hatállyal őt a vezénylést megelőző utolsó szolgálati helyére és beosztásába kinevezte.

[4] A felperes a vezénylés megszüntetését követően a szolgálatát nem kezdte meg, a 2021. december 16. és 2021. december 31. napjai közötti időszakban egészségügyi szabadságon volt, a 2021. december 31. és 2022. január 10. napjai közötti időszakban – szabadság engedély iránti kérelmében tartózkodási helyeként a országlot feltüntetve – az időarányos évi rendes szabadságát töltötte.

[5] Az alperes a felperessel szemben a munkáltatói jogkörgyakorló jóváhagyása nélküli tartós távollét okán fegyelmi, a politikai párttagság létesítése miatt méltatlansági eljárást indított; mely eljárásokat a felperes keresőképtelenségére és tartós távollétére hivatkozással a Hszt. 198. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja alapján felfüggesztette.

[6] A felperes szolgálati jogviszonya a politikai párttagság miatt összeférhetlenség megszüntetésének hiányában – a Hszt. 82. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdése szerint – 2022. január 10. napján a törvény erejénél fogva megszűnt, melyre tekintettel az alperes vezetője a fegyelmi és méltatlansági eljárásokat a Hszt. 210. § (1) bekezdés e) pontjára és 223.§ (4) bekezdés d) pontjára hivatkozással megszüntette; egyidejűleg tájékoztatta a felperest, hogy a fegyveres és a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálat elismerése céljából megállapított szolgálati juttatásról szóló 712/2021. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 3. § (1) bekezdése szerinti szolgálati juttatásra nem vált jogosulttá.

[7] A felperes szolgálati juttatás kifizetésének elmulasztása miatt előterjesztett szolgálati panaszát az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője a határozatszám2 számú határozatával elutasította.

A kereset és a védírat

[8] A felperes keresetében 3.211.800 forint szolgálati juttatás és annak 2022. január 26. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A Hszt. 99. § (1) bekezdésére és a Korm. rendeletre hivatkozással állította, hogy a perbeli esetben a szolgálati juttatás kifizetését korlátozó ok nem állt fenn.

[9] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját vitatva. Álláspontja szerint a Korm. rendelet rendelkezéseiből megállapíthatóan a jogalkotó a hivatásos szolgálatot ellátó személyek közül azokat kívánta szolgálati juttatásban részesíteni, akiknek a jogviszonya nem a saját felróható magatartása miatt szűnt meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Döntését a Korm. rendelet 3. § (1)-(4) bekezdéseire, 6. § (1) bekezdés c) pontjára, (3) bekezdésére, a Hszt. 4. § (1) bekezdésére, 82. § (1) bekezdés c) pontjára, 108. § (1) bekezdésére, továbbá Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) 46. cikk (5) bekezdésére alapította. Megállapította, hogy a felperes – az Alaptörvényben is rögzített tilalom ellenére – politikai párttagságot létesített; a műsorban a munkáltatói jogkör gyakorlójának jóváhagyása nélkül vett részt, a Korm. rendeletben foglalt feltételeknek nem felel meg, ezért szolgálati juttatásra nem jogosult. Hangsúlyozta, hogy a felperes jogszabályokkal szándékosan szembe helyezkedő magatartása vezetett ahhoz, hogy az alperes vezetője a fegyelmi és méltatlansági eljárásokat elrendelte, amelyek lefolytatására a tartós távolléte miatt nem volt lehetőség. Bár a felperes hivatásos szolgálati jogviszonya a fegyelmi és méltatlansági eljárások lezárását megelőzően, a törvény erejénél fogva megszűnt, azonban annak indoka a felperes kétséget kizáró felróható magatartása volt; a jogviszonya megszűnését az összeférhetlenségi ok szándékos előidézésével érte el, a méltatlansági eljárás – a rendvédelmi szerv működésébe vetett közbizalmat súlyosan veszélyeztető magatartására tekintettel – vélhetően felmentéssel zárult volna.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[11] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan az alperesi perköltség mérséklését kérte. Jogszabálysértésként a Korm. rendelet 4. §-át, 6. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:4. § (2) bekezdését, 1:5. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseit, a perköltség tekintetében a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. §-át jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet nem konzekvens, indokolása önmagával ellentétes; az elsőfokú bíróság a [46] bekezdésben a

kereset elutasításának [43] és [47] bekezdésekben rögzített indokával ellentétes érvelést fejtett ki. Hangsúlyozta, hogy a hivatásos állomány tagjaként 2021. december 31. napján fegyelmi büntetés vagy fenyítés hatálya alatt nem állt, a jogviszonya a törvény erejénél fogva szűnt meg, folyósítást kizáró ok vele szemben nem merült fel, a Korm. rendeletben foglaltak szerint a juttatásra jogosulttá vált. A keresetben előadott igényével összefüggésben felróhatóság nem terheli, hiszen párttagságát a Korm. rendelet hatályba lépése, az illetmény nélküli szabadság engedélyezése iránti kérelem elutasításának közlése előtt létesítette. Az alperes részére megállapított elsőfokú perköltség mérséklését annak eltúlzott mértékére hivatkozva kérte.

[12] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a releváns jogi tények okszerű mérlegelésével, a vonatkozó jogszabályok alkalmazásával hozta meg döntését, azt megfelelő tartalommal és terjedelemben indokolta. A szolgálati juttatás kifizetésének feltételei nem állnak fenn, mivel a fegyelmi és méltatlansági eljárások a felperes jogviszonyának megszűnésével zárultak. Az elsőfokú bíróság a felperes felróható, rendeltetésellenes magatartását helytállóan és tényszerűen levezette, az ítélet fellebbezésben hivatkozott bekezdései nem állnak egymással ellentétben. Az elsőfokú perköltség mérséklésének jogalapja sem a Pp., sem az IM rendelet előírásaiból, sem a bírói gyakorlatból nem vezethető le.

A másodfokú bíróság előzményi eljárásban hozott ítélete

[13] A Fővárosi Ítéltábla az 1.Kf.700.003/2023/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 3.211.800 forint összegű szolgálati juttatást és annak 2022. január 26. napjától járó késedelmi kamatát. Kiemelte, hogy a Korm. rendelet 2021. december 31-i hatályba lépésekor a felperessel szemben fegyelmi és méltatlansági eljárások voltak folyamatban, azonban a felperes jogviszonya 2022. január 10. napján ezen eljárásoktól függetlenül, a törvény erejénél fogva szűnt meg, ami a szolgálati juttatás kifizetésének elmaradását a további feltételek megvalósulásának hiányában nem eredményezte. Az alperest megillető perköltség eltúlzott mértékével kapcsolatos fellebbezési kérelemmel az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi álláspontja miatt nem foglalkozott.

A Kúria előzményi eljárásban hozott végzése

[14] Az alperes felülvizsgálati kérelmére eljáró Kúria a Kfv.III.45.121/2023/7. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.003/2023/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[15] Azt vizsgálta, hogy a felperes vonatkozásában fennállt-e a Korm. rendelet 6. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott korlátozó ok, és amennyiben igen, annak megszűnését követően merült-e fel olyan, a Korm. rendelet 6. § (3) bekezdésében meghatározott körülmény, amely miatt a szolgálati juttatás kifizetésére nem kerülhetett sor. Megállapította, hogy a felperes szolgálati viszonya 2021. december 31. napján fennállt, erre

tekintettel a Korm. rendelet 4. § a) pontja alapján a szolgálati juttatásra jogosulttá vált, mivel a Korm. rendelet 5. § és 12. § szerinti kivételek esetében nem álltak fenn. Ugyanakkor a juttatás kifizetését korlátozó ok – a 2021. december 31. napján folyamatban volt méltatlansági és fegyelmi eljárás – megléte miatt részére a szolgálati juttatás kifizetésére csak ezen eljárások megszűnését követően kerülhetett volna sor a Korm. rendelet 6. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint: abban az esetben, ha a méltatlansági eljárás vagy a fegyelmi eljárás nem a jogviszonyának megszűnésével zárul, akként, hogy a felperes nem áll fegyelmi büntetés vagy fenytés hatálya alatt sem. Hangsúlyozta, a jogviszony megszűnése és az eljárások megszüntetése között szoros oksági kapcsolat van, így abból, hogy a felperes ellen indult méltatlansági és fegyelmi eljárást az alperes vezetője azért szüntette meg, mert a felperes szolgálati viszonya a törvény erejénél fogva megszűnt, okszerűen vonható le az a következtetés, hogy a felperes ellen indult méltatlansági és fegyelmi eljárás a jogviszonya megszűnésével zárult. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a szolgálati juttatás kifizetése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a szolgálati viszony megszűnése nem a méltatlansági, illetve fegyelmi eljárás eredménye volt, mivel a Korm. rendelet 6. § (3) bekezdése ilyen további előírást nem tartalmaz. A Korm. rendelet 6. § (3) bekezdése mindössze annyit követel meg a kifizetés teljesíthetőségéhez, hogy maga a méltatlansági vagy a fegyelmi eljárás ne a jogviszony megszűnésével fejeződjön be, de nem részletezi, hogy a jogviszony megszűnése mi miatt – a megindított eljárások következtében, vagy más okból – következhet be. Azt helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a jogvita eldöntése szempontjából szükségtelen annak vizsgálata, hogy a felperes magatartása felróható volt-e, a Korm. rendelet 6. §-ából ezen többletkövetelmény nem vezethető le.

[16] Elvi tételként rögzítette, hogy ha a méltatlansági és fegyelmi eljárást azért szüntette meg az alperes, mert a felperes szolgálati viszonya a törvény erejénél fogva megszűnt, úgy kell tekinteni, hogy a felperes ellen indult méltatlansági és fegyelmi eljárás a jogviszony megszűnésével zárult. A megismételt másodfokú eljárásra nézve meghagyta az ítéltáblának, hogy a felperes által benyújtott fellebbezést a kifejtett jogértelmezés alapján bírálja el.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[17] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[18] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során – az indoklás kisebb kiigazításával – megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges és elégséges mértékben feltárt tényállás alapján, a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő értelmezésével a keresettel érintett jogkérdésben helytálló és jogszerű következtetésre jutott.

[19] Az ítéltábla a jelen megismételt másodfokú eljárásban tekintettel volt a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazott 110. § (3) bekezdésében foglaltakra, amely szerint a Kúria új eljárásra adott iránymutatása a másodfokú bíróságot köti. A perbeli esetben a Korm. rendelet 6. § (3) bekezdésének első mondatát kellett értelmezni, azaz azt, hogy miként kell

értékelni, ha a felperessel szemben folyamatban volt méltatlansági és fegyelmi eljárás nem érdemi döntéssel zárul, azaz nem a méltatlansági, illetve fegyelmi eljárás eredményeképp szűnik meg a szolgálati viszony, hanem attól függetlenül, más okból; lehet-e ezt akként értelmezni, hogy a szolgálati juttatás kifizetését korlátozó eljárások a jogviszony megszűnésével zárultak. Ezen, a per lényegét adó jogkérdésben a Kúria a hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító végzésében egyértelműen állást foglalt, arra a világos következtetésre jutva, hogy a fegyelmi és méltatlansági eljárásoknak a – hivatásos szolgálati jogviszony törvény erejénél fogva történt megszűnésével összefüggő – megszüntetését úgy kell tekinteni, hogy a felperes ellen indult méltatlansági és fegyelmi eljárás a jogviszony megszűnésével zárult.

[20] Következésképp nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor jogszerűnek tartotta az alperes azon eljárását, melyben a felperes részére – bár szolgálati viszonya 2021. december 31. napján fennállt, erre tekintettel a Korm. rendelet 4. § a) pontja alapján arra jogosulttá vált – a szolgálati juttatást a Korm. rendelet 6. § (3) bekezdésében írt és a Kúria által a fentiek szerint értelmezett korlátozás folytán nem fizette ki. Az elsőfokú ítélet ezért a Korm. rendelet fellebbezésben megjelölt rendelkezéseit nem sérti.

[21] A felperes a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseinek sérelmét azon az alapon állította, hogy az elsőfokú ítélet nem konzekvens, indokolása önmagával ellentétes; az elsőfokú bíróság a [46] bekezdésben a kereset elutasításának [43] és [47] bekezdésekben rögzített indokával ellentétes érvelést fejtett ki. Ugyanezen okból támadta – a Ptk. 1:4. § (2) bekezdésére és 1:5. § (1) bekezdésére utalással – az elsőfokú ítélet [44]-[45] bekezdéseit is, mert az ott megfogalmazottakat prejudikációnak, ténybeli alapot nélkülözőnek értékelte. Ebben a körben a Kúria a fenti végzésében rámutatott, a másodfokú bíróság a korábbi ítéletében azt helytállóan állapította meg, miszerint a jogvita eldöntése szempontjából szükségtelen annak vizsgálata, hogy a felperes magatartása felróható volt-e, a Korm. rendelet 6. §-ából ezen többletkövetelmény nem vezethető le. Az elsőfokú ítélet jogvita keretein túlmutató megállapításának alaptalanságára tehát a felperes a fellebbezésében okszerűen hivatkozott; e tekintetben az elsőfokú bíróság indokolásának pontosítása volt szükséges. Mindez azonban – a Korm. rendelet 6. § (3) bekezdéséből eredő és a kereset elbírálása szempontjából nagyobb súllyal bíró anyagi jogi korlát miatt – nem vezethetett az elsőfokú ítélet alperes marasztalását eredményező megváltoztatására.

[22] Nem osztotta az ítéltábla a fellebbezésnek az alperest megillető perköltség további mérséklésére vonatkozó érvelését. A perköltség mértékét – a felszámított összeget mérsékelve – az elsőfokú bíróság az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontjára és 3. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel állapította meg, melynek során értékelte az alperes képviselője által a perben elvégzett munka mennyiségét, az elkészített beadványok számát, tartalmát, terjedelmét, valamint azt, hogy a tárgyaláson a képviselő megjelent. Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege – a felhívott mérlegelési szempontok szem előtt tartásával – nem volt eltúlzott, az az alperesi képviselő által kifejtett tevékenységgel, különösen pedig a per tárgyának értékével arányban állt. Az, hogy a kamarai jogtanácsos egyébként munkabérben részesül, a perköltség megállapításának nem akadálya, mert az IM rendelet személyi hatálya [1. § (1) bekezdés] a kamarai jogtanácsosokra is kiterjed, és a fellebbezésben jelzett korlátozás a jogszabályból nem vezethető le. Megjegyzendő továbbá, hogy a Kp. 100.

§ (2) bekezdés b) pontja helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria már több ízben (Kfv.VII.37.422/2020/8., Kfv.VII.37.651/2020/6.) hangsúlyozta, hogy ezeknek az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A felperes – a perköltség további mérséklésének indokaként – általánosságban csupán az IM rendelet 4. §-ának megsértését hivatkozta, a munkadíj mérséklésének lehetőségét ugyanakkor kifejezetten az IM rendelet 4. § (2) bekezdése szerint alkalmazott 3. § (6) bekezdése biztosítja.

[23] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság jogszerűen következtetett arra, hogy a felperes tekintetében a szolgálati juttatás kifizetését korlátozó feltétel fennállt, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján – a felperes felróható magatartására tett megállapítások mellőzésével és a Kúria irányadó végzésében foglaltakra figyelemmel – helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült együttes perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Kúria végzésére, továbbá a Pp. 81. § (1)-(2) és (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára és (5) bekezdésére figyelemmel állapította meg. A másodfokú perköltség – felszámítottal egyező – összegének megállapítása során mérlegelte a per tárgyának értékét, az ügy bonyolultságát, a fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényét, a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében, 46. § (1) bekezdésében és 50. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési (256.944 forint) és felülvizsgálati (321.180 forint) illeték a felperes Pp. 525. § (1) bekezdése és 95. § (1) bekezdése szerinti személyes költségmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 102.§ (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[26] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. július 9.

dr. Antal Regina s.k.
a tanács elnöke

dr. Koós Szabolcs s.k.
előadó bíró

dr. Oláh Zsolt s.k.
bíró